

IGRE U MOM SRCU

Neponovljivi u Igrama i na Igrama

Piše: Vedran Benić

Pasko Baburica

Premijerna projekcija HTV-ove dokumentarne serije „Storije o neponovljivima“ 18. kolovoza u ljetnom kinu „Jadran“, u sklopu popratnoga programa Dubrovačkih ljetnih igara. Bit će prikazana prva i zadnja epizoda. U sedam polusatnih nastavaka serija se bavi „dubrovačkim oridinalima, boemima, osobenjacija i drugim vlastitim unikatima“. Vjerujem da mi nećete zamjeriti što ovako samoreklamiram seriju iz svojevrsne „obiteljske manufakture“, radenu uz potporu ekipe HTV studija Dubrovnik. Naime, scenarist sam i narator u seriji, a sin Lukša redatelj, pa mi se učinilo zgodnim da ovdje spomenem neke od „neponovljivih“ sugrađana iz serije koje ćete večeras vidjeti, a imali su veze s Igrama. Ivo Labaš, primjerice, bio je nezabilazan na ponoćnim koncertima „Dubrovačkih trubadura“ nakon otvaranja Igara. Pokušao je i statirati. Dr. Branko Gavella uzeo ga je među statiste za „Ifigeniju na Tauridi“. No, već na probama, kad god bi se Ivo pojavio na sceni, nastao bi smijeh prisutnih, pa je dobar Papagalo morao biti udaljen iz predstave.

Godine 2000. radeći „Dunda“, redatelj Ivica Kunčević izbacio je lik Laure. To se odmah pročulo po Gradu, pa je publika je na generalki otvaranja skandirala: „Hoćemo Lauru, vratite nam Lauru!“. Kada se među plesačice na sceni ubacila Dube, dubrovačka „Kraljica noći“, reakcija s tribine bila je trenutačna: „Nema Laure, ma ima Dube!“. Redateljica otvaranja Ivica Boban uzrujano je pitala „Kaj oni to viču?“. „Ništa, ništa, ne odnosi se ništa na tebe“, umirivala ju je gradonačelnica Dubravka Šuica – Dube, imenjakinja plesačice i još jedan vjerni posjetitelj ponoćnih generalki, napisao je o toj zgodi u knjizi „Ambijentalnost

na dubrovačku“ Ivica Kunčević.

Više od tri desetljeća na Igrama je statirao Tomo Bukva, pravim prezimenom Vukman. „Prvo sam bio baklja, pa zastava nekoliko godina, a već dvadeset godina vučem kariću s glumcima na Otvaranju Igara!“ rekao je za list „Laus“ Tomo o svom statiranju. Dogurao je i do predstava, no taj dio karijere bio je prekinut kada je u „Otelu“ kao konobar, malkice nacvrčan, prevrnuo gvantijeru. „Dok je on skupljao sva ta stakla, predstava je stala, ali publika je pljeskala kao ni na jednoj izvedbi. Naravno – Tomu!“ zapisao je Boris Njavro.

Uostalom, neponovljivi likovi su i započeli Igre. Gospari Stijepo, Joško, dundo Mato, gospoda Bube. Prezimena im ne trebam spominjati, po imenima već znate tko su oni, što je siguran znak njihove neponovljivosti. Mnoštvo neponovljivih prošlo je i kroz Press Igara. U vremenima kada smo taj ured vodili Davor Mojaš i ja, redovito bi se među prvima akreditirao Pasko Baburica, kao dopisnik lista „El Punto“ iz Perua. Bio je tih, fin gospar, vrlo simpatičan. Ravnatelj Igara Mišo Mihočević uvijek bi nas, uz smijeh, pitao: „Je li se pojavio El Punto!“ Stoga sam pretpostavio da zna nešto više o njemu. Na moj upit, stigao je Mišov ekspresni SMS odgovor: „Don Pasquale! Živio od rente, nije imao dana radnog staža

ustvari. U mladosti jedan od zaljubljenika u Bubu Marinović, njezin otac dr. Baldo mu je nije dao jer da mu želi dobro u životu. Imao stan poviše Excelsiora, antiki namještaj, libra. Kasno se oženio. Dr. Nada, pedijatričica iz Slavonije, ali živjela u Njemačkoj. Kupali smo se na Excelsioru. Pred sam rat sam čuo da mu je pozlilo baš tamo i onda je umro. Nada je umrla u ratu. Pasko je bio neki simbol veze između naših u Južnoj Americi i ode, stoga i pod okom Udbe i ostalih, ali kako je bio od dulce far niente, nijesu ga krećali. Bio je ponosan na El Punto i po tome je imao neki drukčiji image od drugih koji su dolazili (a la Ucovići iz Perua) koji su imali stvarne solde.“ Mišovu zadnju rečenicu o tome da je gospar Pasko bio poznat i po zmiji u špagu, neću citirati.

Priču o neponovljivim likovima oko Igara, zaključit ću zgodom iz Pressa. Jednom se na vratima Pressa pojavio inače poznati beogradski glazbeni kritičar. Polucilindar na glavi, zalijepljena kosa, šporiki kolar, jednako raspredcana odjeća. Egzaltirano je s vrata počeo nešto nerazumljivo govoriti. Potom, naglo je prekinuo i – otišao! U Pressu je nastupila tišina. Koji trenutak kasnije, čuo se tek poluglasni komentar velikoga glumca Božidara Bobana, koji se tu našao: „A onda kritičari kažu – preglumio!“

SNIMIO: MIŠKO ERKOGVIĆ